

καὶ σήμερα ἀκόμια ποὺ ἀντιμετωπίζουμε τὸν ἕδιο μὲν τὸ 1821 ἔχθρό καὶ αἰσθανόμαστέ τὴν ἕδια ἀπειλή

«...καὶ εἰς τὸ ροῦχο στάζει αἴμα
πλῆθος αἵμα ἐλληνικό...»

Καὶ εἶναι στὸ ἐλληνικὸ κομμάτι τῆς Κύπρου ἡ ἐλευθερία

«...ποὺ μὲν διὰ μετράει τὴ γῆ...»

“Ολη ἀυτὴ ἡ μετάγγιση τοῦ ποιητικοῦ Σολωμικοῦ στίχου μέσα στὶς φλένες τοῦ λαοῦ μας δὲν θὰ μποροῦσε νὰ γίνη, ἀν δὲν γραφόταν στὴ γλώσσα του, τῇ δημοτικῇ. Δὲν θὰ εἰχε τόση ἀξία ὁ λόγος, ἀν λεγόταν στὴ στέρα καὶ γενέρη καθαρεύουσα. “Ετοι, στὴ διγλωσσία ποὺ διασάνετε τὸν τόπο, ὁ Σολωμίδες δρῆσε τὸ σωστὸ δρόμο, γὰρ ἐκφραστεῖ καὶ νὰ τραγουδήσει.

Γενικά, ὁ ἔθνικός μας ποιητής Διονύσιος Σολωμίδες ἀντιπροσώπευσε τὸ “Ἐθνος στὴν κρισιμώτερη φάση του καὶ ὄναστήλωσε τὸ πνευματικό του ἀναστημα, τῇ στιγμῇ ἀκριβῶς, ποὺ καὶ ὁ λαὸς ἀγωνίζεται γὰρ ἀποτινάξῃ τὴ σκλαβία του καὶ νὰ ἐδραιώσῃ τὴν ἀνεξαρτησία καὶ πολιτική του ἐλευθερία.

ΝΩΝΤΑΣ ΠΕΡ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

Συγχαίρω θερικὴ τὴν «ΔΡΙΑ» ποὺ γιὰ μιὰ ἀκόμια φορὰ κι' ἀπὸ τὶς δικές της στήλες θέλει νὰ προσθέλει τὸ ἔργο τοῦ ἔθνικοῦ μας ποιητὴ Διονυσίου Σολωμοῦ. Δὲν δυσκολεύουμενοι ν' απαντήσωμε στὸ ἔρωτημά της. (1) Σολωμίδες είναι ἔνα θέλια ποὺ θὰ συγχίνει αιώνια τὴν ψυχὴ τοῦ ἔθνους μας. Είναι ἔνα θέλια πάντα καινούργιο, πάντα νέο, πάντα ἐπίκαιρο. (1) Σολωμίδες είναι καὶ θὰ παραμείνει ὁ μεγάλος μας δάσκαλος, ὁ φωτεινὸς φάρος καὶ δῦνηγός μας. Άλλοιμογο στὸ ἔθνος μας ἀν τὸν χάσει ἀπὸ τὰ μάτια του. “Οταν ἔγραψε ὁ Σολωμίδες ἡ Ἑλλάδα δὲν εἰχε ὅγει ἀπὸ τοὺς καπνούς καὶ τὰ αἷματα. Καὶ δὲν ἔγραψε ἔτσι ἀπὸ χόμπι τὴν γὰρ τοῦ ποτὸς τὴν ἐλευθερία καὶ τὸ μίσος στὴν τυραννία. Καὶ τὸ μάθημα δὲν διακόπηκε ποτέ· συνεχίζεται καὶ σήμερα στὴν ἐποχὴ μας κατὰ τὴν ὅποια ἡ ἐλευθερία παραδίδεται καὶ στραγγαλίζεται καὶ δυστυχῶς ἡ τυραννία δλο κι' ἀπλώνει τὰ ἀπαλασια φτερά της. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ φινή τοῦ ποιητὴ ἀκούγεται δλο καὶ πιὸ ηχηρή μέσα στὴν καρδιὰ τοῦ ἔθνους.

Πρώτο λοιπὸν καὶ κύριο μάθημα ποὺ μιᾶς δίνει ὁ Σολωμίδες καὶ ποὺ θὰ δίνει πάντα στὸ μεγάλο λαό μας είναι ἡ διατήρηση τῆς ἐλευθερίας μας ἀπὸ ἔξωτερικούς ἀλλὰ καὶ ἔξωτερικούς ἔχθρους ποὺ είναι καὶ οἱ πάλεον ἐπικίνδυνοι καὶ κατάπτυστοι. Ήταὶ μιᾶς τὸ ὑπενθυμιζεῖ τὸ κάλεσμα στιγμὴν μὲν τὸ «χαίρε, μ' χαίρε, ἐλευθερίᾳ».

Δεύτερο ἔξιτον σοσαρὸ μὲν τὸ πρῶτο μάθημα είναι τὴ γλώσσα. (1) Οδηγὸς καὶ φάρος φωτεινὸς τὴ γλώσσα, τὴ γνήσια καὶ ἀνόλευτη γλώσσα τοῦ λαοῦ μας, τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ '21. Αριστοκράτης στὴν καταγωγή, ἔλυσε πρῶτος τὰ δεσμὰ καὶ μιλήσε τὴ γλώσσα τῶν ἀγωνιστῶν μας. Δὲν τὴν περιφρόνησε. Ήπιως κάγουν πολλοὶ σοφοὶ μας σήμερα. Μὲ τὴ δύναμη τῆς ψυχῆς του, μὲν τὸ ἔντειχθ του καὶ τὸ ὀνεὶρο στοχαστιὸ του καθιέρωσε τὴ γλώσσα μας τὴν νέα, τὴν ζωντανὴ γλώσσα τοῦ λαοῦ μας, ἀπηλλαγμένη ἀπὸ τὴν προγονικὴ κατάρα ποὺ μας ἐπέβαλε ὁ λογιωτατισμός.

“Γι' στερα λοιπὸν ἀπὸ τὴν θηγανὴ ἀπελευθέρωση, στὸ μεγάλο '21 εἶχαμε στὰ χέρια μας καὶ τὴν πνευματικὴ ἀπελευθέρωση.

(1) Σολωμίδες σὰν δάσκαλος καὶ δῦνηγός ἔκαμε τὸ χρέος του δυσ δορές. Ποτὲ δὲ φαγτάστηκε πώς θὰ διώγχαγε τὴ μιὰ σκλαβία καὶ θὰ κρατούσαιε τὴν ἀλληγ. “Ετοι τὸ ἔθνος ἀντὶ γὰρ πάσι μπροστά, γύρισε πιστο. Η σκαπάνη δημος τοῦ Σολωμοῦ ἀγοιγε τὸ δρόμο καὶ σὲ τούτη τὴ λευτεριά. Κι' ὅτο ἡ ζωντανὴ γλώσσα τοῦ λαοῦ μας θὰ παγιώνεται καὶ θὰ γίνεται κτητήρια του ἀναφέρετο, τόσο πιὸ ψηλά! Ή ἀνεβαίνει τὸ δάστρο τοῦ Σολωμοῦ ποὺ δὲν θὰ παύσει ποτὲ γὰρ είναι ὁ μεγάλος μας δάσκαλος καὶ φωτεινὸς δῦνηγός μας. Η ψυχὴ τοῦ ἔθνους, τὴ γηγὴ τὴν ζωής: Λύτρος είναι ὁ Σολωμίδες.